

[Kofod-Svendsen]

giftsbelagt, og andre energiprodukter, der er afgiftsbelagt, bliver så stor, at der vil ske et utilsig- tet brug af petroleum i 10-liters-dunke.

Det er noget af det, vi gerne vil have under- søgt lidt nærmere, men ellers er vi helt enige i det socialpolitiske sigte, som der gives udtryk for i lovforslaget. Hvis der virkelig er nogen, der ikke får den dækning efter de gældende varmhjælpsregler, som vi synes de bør have, og vi ikke frygter, at der kan ske et misbrug, er vi altså parat til at støtte forslaget, men disse forhold må vi altså have undersøgt nærmere, inden vi vil tage endelig stilling.

Glistrup (FP):

Jeg skal i dette indlæg dokumentere over for hr. Kofod-Svendsen, at det allerede er under- søgt.

Men i øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at dette først og fremmest er et københavnerpro- blem. Det drejer sig om 66.000 lejligheder i Kø- benhavns Kommune, og det gælder stort set kun lejligheder på Nørrebro og Vesterbro, eventuelt nogle lejligheder på Christianshavn og i tilsvarende kvarterer. Det er gamle og der- for dårligt isolerede lejligheder, og det er gan- ske givet, at de mennesker, som er nødt til at ta- ge til takke med så dårlige lejligheder, som der her er tale om, bestemt ikke er mennesker, der lever på livets solside.

Derudover er der måske rundt omkring i lan- det ca. 20.000–25.000, sådan at det alt i alt er små 100.000 mennesker, det drejer sig om. Hvad enten det er på Nørrebro, Vesterbro, Christianshavn eller andre tilsvarende steder, drejer det sig overvejende om folkepensionis- ter, men også om førtidspensionister og andre, som faktisk sidder meget dårligt i det.

Så kunne man, som hr. Lykketoft var inde på, diskutere, om man skal føre socialpolitik over afgiftslovgivningen, og den diskussion havde vi jo, dengang hr. Lykketoft var skatteminister og også i de følgende år, hvor der var en bred og massiv modstand imod Fremskridtspartiets øn- ske om at fritage denne opvarmningskilde, som så specielt er forbeholdt de allerfattigste her i landet, men i oktober 1986 lykkedes det jo at få socialpolitik ført ind over skattepolitikken, og man satte satsen for opvarmningspetroleum ned til en tredjedel af den afgift, der er på an- den petroleum. I oktober 1987 fik vi i lovforslag nr. L 24, bilag 5, i svaret fra skatteministeren på

spørgsmål 12 at vide, efter at man havde kørt den ordning i et år, at Direktoratet for Toldvæ- senet oplyste, at der ikke er konstateret misbrug eller omgåelse af reglerne.

Når man altså kan operere med en tredjedel af afgiften på dunkpetroleum sammenlignet med andet petroleum, uden at der sker misbrug eller omgåelse, er der meget, der tyder på, at man også kan kvitte den sidste tredjedel, for der er immervæk to tredjedele af afgiften at spare, hvis der virkelig var praktiske mulighe- der i forhold til det administrative system, man nu bruger, uden at man misbruger dunkpetro- leum til andre petroleumsmål.

Det fremgår også af ministerens svar til Skat- te- og Afgiftsudvalget – det var spørgsmål 13 vedrørende det samme lovforslag – at afgiften indbringer ca. 50 mio. kr.

Der er ikke nogen som helst tvivl om, som flere har været inde på det, at en meget stor del af de ca. 50 mio. kr. refunderes af Københavns Kommune over varmhjælpen. For så vidt er det altså lige så langt, som det er bredt. Men så er det jo dog trods alt enklere ikke at have afgif- ten. Varmehjælpen er jo netop indrettet efter, at man ser på, hvordan de faktiske udgifter for den pågældende boligforbruger er, og så sam- menligner man med, hvad man synes, at ved- kommende efter hans eller hendes forhold med rimelighed kunne bruge.

I det omfang de faktiske udgifter falder med afgiften, falder udgifterne til varmhjælpen med præcis det samme beløb. Det bliver bare enklere, for selvfølgelig, opkrævning af disse 50 mio. kr. og derefter udbetaling af måske de 35 mio. kr. igen i varmhjælp, eller hvad man gør, koster jo også noget til administration og til kontrol og til alverdens andre forskellige ting. Derfor er der faktisk ikke nogen urimelighed i at fritage for afgiftserlæggelsen.

Når det er så vigtigt at få prisen sat ned i for- hold til de mennesker, det her drejer sig om, er det, fordi det jo ikke er mennesker, der har det store, flotte bogholderi og kan indsende og ryk- ke for varmhjælpssager – hvis vi får en kold vinter – hos Københavns Socialdirektorat, eller hvor der nu er tale om. Når det bliver en kold vinter, har de simpelt hen de få kroner, de nu engang har i lommen, til at købe petroleum for, og hvis de så kan få dobbelt så mange liter pe- troleum i en kold vinterweekend, eller i det hele taget i en kold vinterperiode, så er det væsent-